

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.219/2022/9-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy Norbert Ügyvédi Iroda (cím1 I/5.; ügyintéző: dr. Nagy Norbert ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím2) felperesnek a Dr. Tamás Olivér Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Tamás Olivér ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím4.) alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. április 28-án kelt 33.G.41.031/2021/16. számú ítéletével szemben a felperes által benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és az alperes ülés tartása nélkül 2021. május 26-án meghozott, pótbefizetésről rendelkező – a szavazás eredményét megállapító irat 1. pontjának a)-e) alpontjaiban foglalt – határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 345.000 (háromszáz-negyvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 84.000 (nyolcvannégyezer) forint eljárási illetékből álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) által megállapított tényállás szerint az alperesnek felperes 147 darab szavazatra jogosító 1.470.000 forint törzsbetételre jutó üzletrésszel, és tag 153 darab szavazatra jogosító 1.530.000 forint törzsbetételre jutó üzletrésszel a tagja.

[2] Az alperes társasági szerződésének 8. pontja szerint a taggyűlés a veszteségek fedezésére a tagok számára pótbefizetést előírhat azzal, hogy a pótbefizetés legnagyobb összege 5.000.000 forint, amelynek módja pénzbeli hozzájárulás. A pótbefizetési kötelezettség a tagokat törzsbetételük arányában terheli. Pótbefizetés legfeljebb üzleti évenként egy alkalommal, a számviteli törvény szerinti éves beszámolót jóváhagyó taggyűlésen írható elő.

[3] Az alperes ügyvezetője a 2021. május 11. napján kelt levelében kezdeményezte taggyűlés tartása nélküli döntéshozatalt a következő határozattervezetek megküldésével.

1. „A taggyűlés elfogadja a alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámolóját a melléklet szerint.”

2. „A taggyűlés a alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámolója szerinti -3.457.125,- Ft veszteséget eredménytartalékba helyezi.”

3. „A taggyűlés elrendeli a társaság tagjai számára törzsbetétek arányában a alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámolója szerinti 3.457.125,- Ft veszteség fedezésére pótbefizetés teljesítését az alábbi módon: a) felperes kötelezettsége 1.693.991,- forint, b) tag kötelezettsége 1.763.134,- forint, c) módja banki utalással vagy készpénzben a társaság számlájára, d) ütemezése egy összegben, e) határideje a döntéshozatal eredményének megállapításától és annak közlésétől számított 30 napon belül.”

4. „A taggyűlés elfogadja a alperes ügyvezetőjének 2020. évi munkáját és számára (alperesi vezető tisztségviselő) a felmentvényt megadja.”

A levélhez mellékelte az alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámoló tervezetét és annak kiegészítő melléklet tervezetét.

[4] A 2020. (valójában 2021.) május 27. napján kelt levelével alperes ügyvezetője tájékoztatta felperest a szavazás eredményéről. Eszerint a határozattervezetek 153 igen és 147 nem szavazattal elfogadottak. (A szavazás eredményét megállapító irat szerint a határozathozatal napja 2021. május 26. Az iratban a napirendi pontok szerinti határozatok sorszámban elírás történt. Eszerint a 2020. évi egyszerűsített éves beszámoló elfogadásának száma 1., a -3.457.125 forint veszteség eredménytartalékba helyezéséről rendelkező határozat száma a 2., a pótbefizetést elrendelő határozat száma ismét 1., míg az ügyvezető részére a felmentvényt megadó határozat száma ismét 2.)

A felperes az ügyvezető tájékoztató levelét 2021. június 10. napján vette át.

[5] A felperes 2021. július 2-án előterjesztett keresetében az alperes 2021. május 27-én ülés tartása nélkül megtartott döntéshozatal során hozott, a 2021. június 10-én kézbesített, a szavazás eredményének megállapítását tartalmazó irat 2/1. pont a-e) alpontjaiban foglalt, a pótbefizetés elrendelésére vonatkozó taggyűlési határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[6] A pótbefizetést előíró határozat jogsértő voltának alapjául hivatkozott a meghívóban közölt napirendi pontok a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:17. § (3) bekezdése szerinti részletezettségének hiányára, az ügyvezető Ptk. 3:21. § (2) bekezdésébe és 3:112. § (2) bekezdésébe ütköző magatartására. A veszteséget az ügyvezető és a többségi tulajdonos együtt idézték elő kapcsolt vállalkozások részére történő kifizetéssel és az ügyvezető tiszteletdíjának előírásával. Álláspontja szerint a taggyűlési határozatok nem felelnek meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli törvény) 20. § (1) bekezdése szerinti valódiság elvének, valamint a

társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 1. § (2) bekezdésében és a 3. sz. mellékletben foglaltaknak, miszerint a mérlegadatoknak valós bizonylatokon és valós gazdasági eseményeken kell alapulniuk.

[7] A pótbefizetésnek a számviteli alapjai nem állnak fenn. Az alperes tőkehelyzete megfelelő a 2020. évi veszteség elszámolása után is, mivel a veszteség figyelembevételével is 133.364.000 forint az eredménytartaléka. A jogalkotói szándék az volt, hogy a veszteség miatti pénzhíányt a további működés érdekében a tagok valamilyen módon fedezzék. Az alperes saját tőkéje 134.000.000 forinttal meghaladja a jegyzett tőke összegét, tehát nincs finanszírozandó veszteség. A negatív adózott eredményt az eredménytartalékba kell átvezetni, ahogy ezt a határozat is tartalmazza.

[8] Nem indokolt a pótbefizetés azért sem, mert a társaság kölcsönöket adott más társaságoknak. Az alperes csak átmenetileg veszteséges, annak fedezetét korábban már megtermelte nyereséges tevékenysége időszakában. Nincs szükség pótlólagos pénzeszközre a további működéséhez. Egy-egy üzleti év mérlegadatai alapján nem lehet megállapítani egy cég veszteségét akkor sem, ha az adott év negatív eredménnyel zárult. Nem értelmezhető tágon a Ptk. pótbefizetésére vonatkozó rendelkezése, miszerint veszteségnek tekintendő minden negatív eredmény, függetlenül attól, hogy az mérleg szerinti veszteséget vagy tőkeveszteséget jelent. A veszteség fogalma kizárólag tőkeveszteségként értelmezhető.

Hivatkozott a Ptk. 3:183. § (5) bekezdésében és a Számviteli törvény 37. § (2) bekezdéseiben foglaltakra; a pótbefizetés feltételeinek fenn nem álltára.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[10] Állította, hogy a támadott határozat nem jogsértő. Egyéb hivatkozásai mellett előadta, hogy a 2020. gazdasági év veszteséges volt, így fennállnak a pótbefizetés előírásának törvényes feltételei, azt a társasági szerződés is megengedi. Nem tartozik a per tárgyához, hogy a cég veszteségét milyen gazdasági események idézték elő. A bíróság a gazdasági döntések célszerűségét nem vizsgálhatja.

[11] A Ptk. 3:183. §-a alapján, a társasági szerződés megengedő rendelkezéseire tekintettel a pótbefizetés elrendelésének feltételei fennálltak, a jogszabály nem tartalmaz olyan korlátozást, hogy pótbefizetést csak a tényleges tőkeveszteség esetében lehet elrendelni. A felperes ténylegesen a Ptk. 3:189. §-ában szabályozott esetre hivatkozik.

[12] A veszteség meglétének feltételét az adott gazdasági évre vonatkozóan kell értelmezni, nem a cég teljes működésére. A Számviteli törvény előírásai szerint veszteség alatt a negatív adózott eredmény értendő.

[13] Az elsőfokú bíróság a 2022. április 28-án kelt 33.G.41.031/2021/16. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperesnek 100.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

[14] Az ítélete indokolásában a Ptk. 3:35. §-a és 3:36. § (1) bekezdésének idézését követően rögzítette, hogy a felperes keresetlevelét a törvényes határidőn belül nyújtotta be.

[15] Megállapította, hogy a taggyűlési meghívó a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésében foglalt törvényi követelményeknek megfelelt.

[16] Rámutatott arra, nem vizsgálhatja a taggyűlésen kívüli határozattal elfogadott egyszerűsített éves mérleg adatait, illetve azt, hogy az tartalmilag megfelel-e a Számviteli törvény előírásainak, illetve összhangban van-e az alperes gazdálkodásának adataival; feladata az éves beszámolót elfogadó taggyűlési határozat jogszerűségének vizsgálására korlátozódik. Nem tartozik a bíróság kompetenciájába a keresettel támadott határozatnak a gazdasági és célszerűségi vizsgálata.

[17] A Ptk. 3:183. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmét nem találta megállapíthatónak.

Az alperes társasági szerződése megfelel ezen törvényi rendelkezéseknek, és kifejezetten arra jogosítja fel a taggyűlést, hogy a veszteségek fedezésére pótbefizetési kötelezettséget írjon elő, valamint a törvényben meghatározott többi feltételt is rögzíti, amely feltételeknek a támadott határozat megfelel.

[18] A veszteség meglétét vizsgálva kifejtette, hogy annak fogalmát a Ptk. nem határozza meg. Nem vitatott ténynek tekintette azonban, hogy az alperes 2018. évi (helyesen: 2020. évi) beszámolójának adatai szerint a cég adózott eredménye negatív előjelű. Mivel az alperesnek az adott évben vesztesége keletkezett, az alperes annak a fedezésére a Ptk. 3:183. § (2) bekezdésében írt tartalommal, a 3:183. § (3) bekezdésében írtak szerint, a törzsbetétek arányában jogszerűen írta elő a pótbefizetést. A Számviteli törvény a veszteség alatt a negatív adózott eredményt érti, így az alperes vesztesége fennállt.

[19] Rámutatott, hogy a Ptk. 3:189. §-ban írt törvényi feltételek a pótbefizetés másik esetére vonatkoznak. A Ptk. 3:183. § alapján előírt pótbefizetés előírásának nem feltétele a törzstőke csökkenése, a felperes által hivatkozott tőkeveszteség, hanem elegendő a konkrét gazdasági évben kimutatott veszteség megléte.

[20] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával az alperes 2021. május 27-én ülés tartása nélkül megtartott döntéshozatal során hozott, a 2021. június 10-én kézbesített, a szavazás eredményének megállapítását tartalmazó irat 2/1. pont a-e) alpontjaiban foglalt, a pótbefizetés elrendelésére vonatkozó taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

[21] Nem vitatta, hogy a társasági szerződés 8. pontja szerint a taggyűlés a veszteségek fedezésére a tagok számára pótbefizetést előírhat.

[22] A pótbefizetés előírását a társaság vagyoni helyzete nem indokolta, a Számviteli törvény 37. § (2) bekezdésére is figyelemmel nem volt olyan veszteség, amelyre nézve a pótbefizetés elrendelése indokolt lett volna. Megjegyezte, hogy a veszteséget a többségi tulajdonos és az ügyvezető együtt idézték elő a jogosulatlan kihelyezéssel, valamint az ügyvezető számára tiszteletdíj kifizetésével.

[23] Nem vitatva, hogy az adott évben az adózott eredmény negatív előjelű volt, állította, hogy a veszteség kérdését nem lehet kizárólag a társaság mérlegének adózott eredményre vonatkozó adatai alapján eldönteni.

A Ptk. 3:183. § (1) bekezdését és 3:189. §-át idézve arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes az átmeneti veszteség ellenére nem működött veszteségesen, a hitelezői igények nem kerültek veszélybe. A saját tőke helyzete megfelelő volt, a 2020. évben keletkezett veszteség ellenére is az alperesnek 133.364.000 forint eredménytartálékkal rendelkezett. Finanszírozandó veszteség hiányában pótbefizetés előírására nem volt lehetőség, az adott üzleti évben realizált negatív adózott eredmény összege önmagában nem adhat okot a pótbefizetés elrendelésére, hanem annak csupán a társaság veszteséges gazdálkodása esetén lehet helye.

[24] Álláspontja szerint a veszteség Számviteli törvény szerinti fogalma sem jelenti azt, hogy az azonos lenne a negatív tárgyévi adózott eredménnyel. A veszteség a Számviteli törvény 37. § (5) bekezdése, valamint 38. § (11) bekezdése szerint az eredménytartalék terhére volt elszámolandó. A Számviteli törvény 38. § (4) bekezdésében foglaltakra is tekintettel megállapítható, hogy a pótbefizetés nem a tárgyévi, hanem a felhalmozott veszteségek fedezete esetén válhat szükségessé, amely a Számviteli törvény 35. § (2) bekezdésében meghatározott, a saját tőke fogalmából is következik.

[25] Mindezek alapján a pótbefizetések elrendelésének a Ptk. 3:183. § (1) bekezdése szerinti feltételei nem álltak fenn.

[26] Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék előtt 32.G.40.154/2020. számú ügyben hozott, a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.288/2021/5. számú ítéletével jogerős határozatában foglaltakra, mely perben az ítéltábla a jelen perbelivel egyező jogkérdésben akként döntött, hogy a pótbefizetést előíró határozatokat hatályon kívül helyezte.

[27] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
Kérte a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére kötelezését.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a 2022. szeptember 5-én kelt 16.Gf.40.219/2022/6. számú végzésével az alperes fellebbezési ellenkérelem előterjesztésére előírt határidő meghosszabbítása iránti kérelmét elutasította.

[29] Az alperes kérte a Fővárosi Ítéltábla 6. számú végzésének saját hatáskörben történő hatályon kívül helyezését, hivatkozva arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) kivételes esetben lehetővé teszi a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésére szabott határidő meghosszabbítását. A BDT2004. 1030 számú, a jogi képviselővel eljáró fél akadályoztatása esetén támasztható elvárásokra vonatkozó döntés csak a meg nem hosszabbítható fellebbezési határidő tekintetében irányadó. Hivatkozott a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2018. június 20-21-i Országos Tanácskozásának 42. számú állásfoglalásában kifejtettek is.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a 2022. szeptember 5-én kelt 16.Gf.40.219/2022/6. számú végzése indokolásában kifejtetteket, a Pp. 372. § (2) bekezdésében a határidő meghosszabbítása feltételül megkívánt kivételesség hiányára vonatkozó megállapításait változatlanul fenntartja, ezért a 6. számú végzése saját hatáskörben történő hatályon kívül helyezését – és a határidő meghosszabbítása által az alperes fellebbezési ellenkérelme utólagos előterjesztésére lehetőség biztosítását – nem találta indokoltnak, azt mellőzte.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában írt feltételek hiányában a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés korlátai között gyakorolta.

[32] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

[33] Az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges mértékben feltárta, de az így feltárt tények alapján téves jogi következtetésre jutott.

[34] A Ptk. támadott határozat meghozatalakor hatályban volt, ezért a jelen perben alkalmazandó 3:183. § (1) bekezdése értelmében, ha a társasági szerződés feljogosítja a taggyűlést arra, hogy a veszteségek fedezésére pótbefizetési kötelezettséget írjon elő a tagok számára, meg kell határozni azt a legmagasabb összeget, amelynek befizetésére a tag kötelezhető, továbbá a pótbefizetés elrendelhetőségének gyakoriságát.

A (2) bekezdés szerint a pótbefizetés teljesítésének módját, ütemezését és teljesítésének határidejét a pótbefizetés elrendeléséről szóló taggyűlési határozatban kell meghatározni. A pótbefizetés összege a tag törzsbetétjét nem növeli.

A (3) bekezdés kimondta, hogy a pótbefizetési kötelezettséget a törzsbetétek arányában kell meghatározni és teljesíteni.

Az (5) bekezdés akként rendelkezett, hogy a veszteség pótlásához nem szükséges pótbefizetéseket a visszafizetés időpontjában a tagjegyzékben szereplő tagok részére vissza kell fizetni.

[35] A Ptk. 3:183. § (1) bekezdése szerinti pótbefizetés taggyűlés általi előírásánál értelemszerűen alkalmazandó a hatályban volt 502/2020. (XI. 16.) Kormányrendelet 3. § (2) bekezdésének az ülés tartása nélküli döntéshozatalt megengedő rendelkezése is.

[36] A Ptk. 3:35. §-a értelmében a jogi személy tagja kérheti a bíróságtól a tagok vagy az alapítók és a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

[37] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a határozat felülvizsgálata során csupán az alperes határozatának jogszabályba vagy társasági szerződésbe ütköző voltát vizsgálhatja, nincs helye a támadott határozat gazdasági és célszerűségi vizsgálatának. Mindezek alapján a támadott ülés tartása nélküli döntéshozatal során hozott határozat jogszabályba vagy társasági szerződésbe ütközése szempontjából nem bír jelentőséggel, így nem lehet megalapozott a fellebbezésben foglalt azon hivatkozás, miszerint a negatív adózott eredmény a többségi tulajdonos és az ügyvezető célszerűtlen gazdálkodásának, hibás döntéseinek a következménye.

[38] A társasági határozat gazdasági-célszerűségi vizsgálatának kizártsága azonban nem jelenti azt, hogy a jogszabály által a pótbefizetés feltételeként megkívánt veszteség megléte értékelésekor ne lenne figyelembe vehető a cég vagyoni helyzete, likviditása, fizetőképessége, hanem elegendő lenne pusztán az adott adóévben elért negatív eredmény ahhoz, hogy a pótbefizetés feltételül szolgáló veszteség fennállta szükségképpen megállapításra kerüljön. Annak megítélése során, hogy mi minősül a pótbefizetés előírását lehetővé tevő veszteségnek – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően – nem csupán az előző adóévre vonatkozó éves beszámoló szerinti negatív adózott eredmény veendő figyelembe, de mérlegelendő a pótbefizetés jogintézményének célja, rendeltetése és annak kivételes jellege is.

[39] A Ptk. 3:159. §-a értelmében a korlátolt felelősségű társaság olyan gazdasági társaság, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével alakul, és amelynél a tag kötelezettsége a társasággal szemben törzsbetétének szolgáltatására és a társasági szerződésben megállapított egyéb vagyoni értékű szolgáltatásra terjed ki. A társaság kötelezettségeiért – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a tag nem köteles helytállni.

A Ptk. 3:161. § (1) bekezdése szerint a tag vagyoni hozzájárulása a törzsbetét összege.

[40] A korlátolt felelősségű társaság a fentiek szerint a tagjaitól elkülönült önálló jogalanyisággal rendelkezik, amely egyúttal a társaság és a tag vagyonának az elkülönülését is jelenti. A korlátolt felelősségű társaság tartozásai, kiadásai és költségei fedezetéül főszabályként a társaság vagyona szolgál, és a tag legfeljebb a törzsbetétként a társaság rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulásával felel. Ezt meghaladóan pedig – főszabály szerint – további vagyoni hozzájárulás teljesítésére nem köteles.

Ezen főszabályhoz képest kivételes jellegű, a törzsbetétet meghaladó további vagyoni hozzájárulás kötelezését teszi lehetővé a Ptk. 3:183. §-ában szabályozott pótbefizetés intézménye.

[41] A Ptk. 3:183. §-ához fűzött kommentár értelmében a pótbefizetésre vonatkozó szabályokat a Ptk. alapvetően a korábban hatályban volt Gt. szabályaival azonosan határozta meg. Így a pótbefizetés előírásának a Ptk. 3:183. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei megléte megállapításánál irányadó a korábban hatályban volt, a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 168. § (1) bekezdésének, a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény 132. § (1) bekezdésének, valamint a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 120. § (1) bekezdésének alkalmazása során kialakult joggyakorlat, illetve az ezen jogszabályokhoz kapcsolódó kommentár és jogirodalom is.

[42] A pótbefizetés intézményének valamennyi Gt. kommentárjában egyezően meghatározott célja a társaság tőkeveszteségének pótlása vagyoni szolgáltatás teljesítésének előírásával. A pótbefizetés nem tőkeemelés, hanem a tőke pótlása a veszteségek fedezése, a felszámolás elkerülése érdekében.

A Ptk. 3:183. § (1) bekezdése a tagok védelme érdekében kifejezetten rögzíti, hogy a társasági szerződésben meg kell határozni azt a legmagasabb összeget, amelynek befizetésére a tag kötelezhető, továbbá a Ptk. 3:183. § (5) bekezdésében foglalt szabályozásból is kitűnően a veszteség pótlásához nem szükséges pótbefizetéseket vissza kell fizetni a tagoknak. Mindebből pedig következik, hogy a pótbefizetés előírására csakis a tényleges veszteség pótlására, annak erejéig kerülhet sor, a társaság további működésének biztosítása céljából.

[43] A 2022. január 1-jétől hatályos Ptk. a pótbefizetést a továbbiakban a gazdasági társaságokra vonatkozó közös rendelkezések között szabályozza. A korábbi szabályozással való lényegi egyezés folytán irányadó a 2022. január 1-jétől hatályos Ptk. 3:99/A. §-ához fűzött, a pótbefizetés intézményének rendeltetését bemutató kommentár szövege is, amely szerint a pótlólagos befizetés kivételes intézmény, az a veszteséges gazdálkodás esetén a felszámolás elkerülése érdekében lehet indokolt. A kommentár kifejezetten kitér arra, hogy a

Ptk. logikája szerint akkor kerülhet sor pótbefizetés elrendelésére, ha a veszteség számviteli eszközökkel kimutatható, továbbá ha az másként fedezetlenül maradna.

A Ptk. 3:99/A. §-át beiktató 2021. XCV. törvényhez fűzött jogalkotói indokolás értelmében a pótbefizetés gazdasági társaságokról szóló általános szabályozásba történt áthelyezését az indokolja, hogy szükséges a gazdasági társaságok működésének stabilitása, fizetőképességének hatékonyabb biztosítása.

[44] Ezen, irányadó jogértelmezésből és a korlátolt felelősségű társaság tagjának a társasággal szembeni vagyoni kötelezettségeihez képest a pótbefizetés intézményének kivételes jellegéből következik, hogy pótbefizetés előírására csak akkor kerülhet sor, ha a társaság üzletszerű gazdasági tevékenységét veszélyeztető veszteség másként nem küszöbölhető ki. A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy amennyiben az alperes rendelkezik olyan szabad eredménytartálékkal, amelynek terhére a veszteség elszámolható [a Számviteli törvény 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében], úgy nem áll fenn a pótbefizetés előírásának azon feltétele, miszerint a veszteség máshogyan nem fedezhető, a cég működőképessége másként nem biztosítható.

[45] Figyelembe veendő továbbá a 27/2022. Számviteli kérdésben kifejtett, a Ptk. 3:189. § (2) bekezdésében foglalt szabályozással összefüggésben megfogalmazott, azonban általában a Ptk. pótbefizetésre vonatkozó rendelkezéseire is irányadó vélemény, amely a Ptk. pótbefizetésre vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott „veszteség” fogalmát értelmezve megállapítja, hogy a Számviteli törvény és a Ptk. szabályozásának összevetéséből következik, hogy veszteség alatt nem lehet az éppen aktuális tárgyévi veszteséget figyelembe venni, hanem az olyan veszteség mérvadó, amely a saját tőke hiányát eredményezi. Nincs helye tehát pótbefizetésnek, ha a társaság időszaki veszteségét a társaság saját tőkéjének egyéb elemei – így akár a tőketartalék vagy az eredménytartalék – fedezik. Ettől értelmezés esetén a társasági működés alapelveivel össze nem egyeztethető, olyan helyzet fordulhatna elő, hogy a tárgyévi veszteség megtérítésére pótbefizetés előírása mellett a korábbi évek felhalmozott adózott eredményéből a tagok részére osztalék kifizetésére kerülhetne sor.

[46] A keresetlevélhez csatolt, az alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámolójához tartozó kiegészítő melléklet adatai szerint a saját tőke- jegyzett tőke aránya 4596,9 %, a likviditási ráta értéke 4,08, a cég fizetőképessége jó. Az alperes 2020. évi egyszerűsített éves beszámolója szerint a saját tőke összege (a 3.000.000 forint jegyzett tőkéhez képest) 137.907.000 forint, az eredménytartalék 133.364.000 forint.

[47] Mindezek alapján azt kellett megállapítani, hogy a 2020. adóévben a negatív előjelű 3.457.125 forint adózott eredmény az alperes pénzügyi stabilitását, fizetőképességét nem veszélyezteti, az nem kizárólag pótbefizetés útján fedezhető, nem minősül tehát olyan veszteségnek, amelynek fedezetére a pótbefizetés a Ptk. 3:183. §-a alapján jogszerűen előírható lett volna.

[48] Mivel az alperes ülés tartása nélküli döntéshozatala során 2021. május 26-án hozott pótbefizetést előíró határozata a Ptk. 3:183. § (1) bekezdésébe ütköző, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonása szükséges.

[49] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a határozatot hatályon kívül helyezte.

[50] A fellebbezés eredményre vezetett, a keresetnek helyt adás folytán a felperes teljes egészében pernyertesnek minősül. A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest az elsőfokú eljárásban felmerült, a felperes által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított, 7,5 órányi munkavégzés alapján számolt 225.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj, valamint a 36.000 forint kereseti illeték, továbbá a másodfokú eljárásban felmerült, 4 órányi munkavégzés alapján számolt 120.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj és a 48.000 forint fellebbezési illeték mint első- és másodfokú együttes perköltség megfizetésére.

Budapest, 2023. január 11.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Kolozs Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: